

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 2. čtvrtletí 1938

Biblická učení

„Budiž sebe pilet i učení, v tom trvej; nebo to čině samého sebe spasíš, i ty, kteříž tebe poslouchají.“ 1. Tim. 4, 16

Dary třinácté soboty
jsou pro Oddělení Dálného východu

Biblické úkoly. • Pomůcka ke studování Bible. • Vychází čtyřikrát
v roce. • Předplatné Kč 10.— ročně. • Jednotlivá čísla Kč 2.50
S čistým papírem na poznámky Kč 3.— Ročně Kč 12.—
Vlastním nákladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ, Střední 10

Sabbath-School-Lessons bohemian, Second Quarter 1938.

Printed in Czechoslovakia

PAMATUJTE NA KONFERENCE:

V PRAZE, Londýnská 35, dne 9.—12. června 1938

v BAN. BYSTRICI od 16.—19. června 1938

Přítomni budou bratří z Ameriky

---

1. úkol — 2. dubna 1938 — Z. s. 18.30

Radostné poselství dokonalého spasení

Věčný život — ovoce dokonalé poslušnosti

1. Jaký byl člověk, když jej Bůh stvořil? 1. Mojž. 1, 26

„Svou postavou i povahou měl člověk nésti obraz Boží. Kristus sám jest obraz Otce; člověk byl stvořen k obrazu Božímu. Jeho povaha byla ve shodě s vůlí Boží. Svým rozumem mohl chápati věci Boží. Jeho náklonnosti byly čisté; jeho žádosti ovládnány byly rozumem. Byl svatý a šťastný, že nesl obraz Boží a žil v dokonalé poslušnosti vůle Boží.“ (Patr. a pror. 34)

2. Za jakou podmínkou mohl člověk zůstat v této dokonalosti? 1. Mojž. 2, 16, 17

„Bůh postavil člověka pod zákon, jakožto nevyhnutelnou podmínku jeho isoucnosti. Člověk byl poddán božské vládě a bez zákona nemůže býti žádná vláda. Bůh by byl mohl stvořiti člověka takového, že by byl nemohl přestoupiti jeho zákon. Ruku Adamovu mohl zadržeti od vztáhnutí po zapověděném ovoci; ale pak by člověk nebyval svobodnou mravní bytostí, nýbrž pouhým strojem. Kdyby byl neměl svobodu k volbě, pak by jeho poslušnost nebyla dobrovolná, nýbrž vynucená a nebyl by mohl rozvinouti nijakou povahu. Ale to by se bylo přičilo úmyslu Božímu, podle něhož jednal s obyvateli jiných světů.“ (Patr. 38)

3. Co jest hřích? 1. Jan. 5, 17; 3, 4

4. Kolik lidí zhřešilo? Řim. 3, 23; 5, 12

5. Co jest odplatou za hřích? Řim. 6, 23a

Plán vykoupení

6. Jak Bůh uchránil lidstvo od posledních následků hříchu? Jan 3, 16; Řim. 8, 38, 39

„Přestoupený zákon požadoval život hříšníka. V celém vesmíru byl jenom jeden, který mohl jeho požadavkům učiniti dosti ve prospěch lidstva. Jelikož zákon Boží jest právě tak svatý, jako Bůh sám, mohl tudíž jenom někdo Bolu rovný přinésti oběť za to, že byl přestoupen. Mimo Krista nikdo nemohl člověka vykoupiti ze zlořečenství zákona a znovu ho přivésti do souladu s nebem.“ (Patr. 53)

7. Jak daleko má jíti poselství pokoje, zvěstované při narození Ježíšovu? Luk. 2, 10—14

8. Jak byl Kristus zmocněn k své službě? Skt. 10, 38

9. Jak Spasitel naznačuje svou úlohu? Co měl činiti mimo kázání? Luk. 4, 18. 19

„Uzdravující moc, která z Něho vycházela, obnovovala všechny tělesně i duchovně... A kdekoli dlel, novému zdraví a síle těšili se ti, kterým pomohl.“ E. G. W.

10. Jakého cíle má člověk dosíci podle vůle Boží? Mat. 5, 48

„Ať jsme kdekoli, Kristus jest nám blízký. Abychom mohli zvítěziti, vzal na sebe naší podstatu. Ačkoli přišel v těle hříchu, žil bez hříchu. Na základě jeho božství náleží Mu trůn nebeský, ale podle svého člověčenství jest nám blízký. Jest-liže Mu věříme, způsobuje v nás slávu podstaty Boží. Proto máme býti dokonalí, jako Otec náš nebeský.“ (Des of Ages 312)

11. V kom dosahujeme dokonalosti? 1. Kor. 1, 30; Kol. 2, 10

12. Co značí víra v kázání evangelia? Řím. 1, 17

13. Kdo tuto víru způsobuje? Řím. 12, 3; Efez. 2, 8

„Vírou v Beránka Božího doplněn může býti každý nedostatek povahy, každá skvrna očištěna, každá chyba napravena a vše zušlechtěno.“ (Erziehung 266)

14. Jak se člověk může státi občanem království nebeského? Jan 1, 12; 2. Kor. 5, 19

15. Co Spasitel zanechal svým učedníkům jako jednu z hlavních zásad svého království? Jan 14, 27

16. Jaký rozkaz jim dal, když se vracel k svému Otci? Mar. 16, 15

Právo pohanů na evangelium

Hřích způsobuje poklesek člověka

1. Kolik obyvatelů země zhřešilo a potřebuje poselství spasení? Řím. 3, 23. 24

2. K čemu jsou nakloněni lidé, kteří Boha znají, ale nemilují Její, aniž Mu slouží? Řím. 1, 21—23

3. Jaký je duchovní stav pohanů? Efez. 2, 11. 12

Rčením „Židé a pohané“ vyrozumívá se v Písmě veškeré lidstvo. Slovem „pohané“ míněni jsou všichni, kteří jsou bez Krista, bez zaslíbení a bez naděje.

4. Co nemohou učiniti falešní bohové? Kdo jedině může nás vykoupiti? Iz. 45, 20. 21

5. Jaký osud očekává modly? Jer. 10, 11

Radostné poselství přináší naději

6. Jak odňal Syn Boží moc původci smrti? Z čeho lidstvo vysvobodil? Žid. 2, 14. 15

Sotva si učiníme představu o nevýslovném utrpení a smrtelné úzkosti mnohých pohanů. Každá země nekřesťanská jest zemí slz. Kde lidé od hřichu a bázně smrti nejsou vysvobozeni skrze evangelium, nemoci a neštěstí jsou tam přičítány zlým mocím. K upokojení démonů vzniklo z toho zhoubné uctívání ďábla. Z této hrozné pověry vysvoboditi může jenom radostné poselství.

„Když Kristus v smrtelném zápase visel na kříži přispěl satan ku potření paty jásáním zlých duchů a útržkami hrubých lidí. Ale vykoupením potřena byla hadu hlava. Svou smrtí odňal Kristus moc ďáblu, který až do té doby měl moc smrti. Tento čin navždy zpečetil osud odpůrce. Svou smrtí přemohl smrt; svým vzkříšením za všechny věřící rozrazil bránu hrobu.“ (Prop. and Kings 701)

7. K čemu Bůh vybízí celý svět? Izai. 45, 22

8. Co Bůh shledává a proč? Ezech. 34, 11. 12

„Ve všech národech, pokoleních a jazycích vidí muže a ženy, toužící po světle a poznání. Jejich duše hladovějí; dlouho se musili spokojiti mlátem. Nepřítel je svedl a nyní tápou v temnotě. Jsou však upřímného srdce a touží po lepší

cestě... Plán vykoupení jest dosti obsáhlý, aby spasení přineseno bylo celému světu. Hynoucím lidstvu chtěl by Bůh znovu vdechnouti dchnutí života. Nezkłame nikoho, kdo touží po vyšším a šlechetnějším než dáti může svět." (Prop. and Kings 376)

9. Čím jest Kristus pro lidstvo? Jan 1, 9

„Milost Kristovu štípil Duch svatý do srdcí pohanů a — proti jejich přirozenosti a vychování, jehož se jim dostalo — probudil jejich soucit. Pravé světlo, které ozařuje každého člověka, přicházejícího na tento svět, zasvitlo do jejich duší a budou-li tohoto světla následovati, uvede je do království Božího.“ (Gleichnisse 381)

Bůh používá církev k záchránění duší

10. Po čem touží hledající duše mezi pohany? Škt. 16, 9

11. Jak se má Bůh k těm, kteří volají o pomoc? Izai. 49, 25

„Jeho andělé jdou k těm, kteří prosí, aby ovládnuti byli vyšší moci a přinášejí jim vykoupení a pokoj.“ (P. K. 378)

„Anděl, poslaný k Filipovi, mohl sám vykonati dílo na komorníkovi, ale Bůh tak nepracuje. Jeho úmysl jest, aby lidé pracovali pro lidstvo.“ (Wirken 86)

12. K čemu jest volána církev ve zření na duchovní temnotu? Jaký úspěch bude míti? Izai. 60, 1—4

„O splnění tohoto proroctví, o velikém probuzení duchovním v době temnoty, svědčí mnohé stanice misijní, zvláště v nejtemnějších místech země. Misionáři v pohanských zemích jsou přirovnáni k světlu, jež září na cestu těch, kteří hledají pravdu.“ (P. K. 375)

13. Kdo bude záchráněn? Řim. 10, 13

14. Co se musí státi, aby Boha vzývati mohli ti, kteří Jej dosud neznají? V. 14. 15

Víra je ze slyšení, slyšení z kázání a kázání přichází skrze toho, kdo je k tomu poslán. Svými modlitbami a dary má se každý člen sborů účastniti v díle vyslání misionářů do pohanských zemí. To je cesta, jak se můžeme státi spolupracovníky Božími a tak budou národové (pohané) choditi v světle tvém a králové v blesku, jenž vzejde nad tebou.

Moc evangelia *Py.*

Boží moc je v jeho slově

1. Čím jest slovo Boží ve své podstatě? Žid. 4, 12; Jan 6, 63 *Žid. 4, 12; Jan 6, 63*

„V slově Božím jest moc, která stvořila svět. Toto slovo udílí sílu a zplozuje život. Každé přikázání je zaslíbení; je-li přijato, přináší s sebou život Věčného. Ono proměňuje lidskou povahu a přetvořuje život podle obrazu Božího. Život, takovýmto způsobem udělený, je také tak zachováván. Člověk žije „každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“ Rozum, duch jest vzdělán tím, čím jest živen, a nám jest ponecháno rozhodovati, čím má býti živen. V moci každého jednotlivce jest voliti, čím by se myšlenky zabývaly a povaha byla vzdělávána.“ (Erziehung 128. 129) *Erziehung 128. 129*

2. Jak Bůh stvořil všecky věci? Ž. 33, 6, 9 *Ž. 33, 6, 9*

„Stvoření nelze vysvětliti žádnou vědou. Tajemství života nemůže rozřešiti žádná moudrost světa. „Věrou rozumíme, že učinění jsou věkové slovem Božím, takže z ničeho učiněno jest to, co vidíme.“... Při stvoření světa nebyl Bůh odkázán na hmotu, která již byla. „On řekl, a stalo se; rozkázal a postavilo se.“ Všecko, hmotné i nehmotné stvořeno bylo slovem Páně. Všecko bylo učiněno pro Něho. Dchnutím úst jeho učiněna jsou nebesa i všecko vojsko jejich, země a všecko, což na ní jest.“ (Lebensglück 273)

3. Skrze koho Bůh všecko stvořil? Jak jest vše udržováno? Žid. 1, 1—3; Kol. 1, 15—17 *Žid. 1, 1—3; Kol. 1, 15—17*

„Země sama svou mocí nevydává každý rok své užitky; nikoli svou mocí pohybuje se okolo slunce... Díky Jeho moci, že vzrůstají byliny, pučí se listí, květou květiny a že dozrává všecko ovoce. Jinak nelze také vysvětliti činnost lidského těla, které skýtá tolik předivného a jest hádankou i tomu nejbystřejšímu rozumu. Náš tep i dech, uveden jsa jednou v činnost, netrvá sám sebou, nýbrž v Bohu žijeme, hýbeme se i trváme.“ (Lebensglück 276)

4. Co pozorování přírody způsobilo u pohanů? Řim. 1, 25

Hříšní lidé novým stvořením

5. K čemu pudí člověka tvůrčí a udržující moc slova Božího? Ezez. 2, 10; Ž. 51, 12

„Nechť Kristus denně ve vás žije a tvůrčí mocí svého slova vámi zjeví tichý, mírný, ale mocný vliv, aby jiné duše přetvořil v krásu Páně, našeho Boha!“ (Myšlenky 139)

6. Co hřích způsobil při člověku? Job 14, 4; Jer. 10, 23; 13, 23

7. Jakou mocí jest člověk vykoupen? 1. Petr. 1, 23

8. Co způsobuje tvůrčí moc Boží? Ezech. 36, 26. 27; Žid. 10, 15—17

„Je-li zákon napsán v srdci, zda nebude se také jevit v našem životě? Poslušnost, která je ve službě a ve spojení s láskou, jest pokládati za znamení pravých učedníků a následovníků Kristových. Proto také Písmo svaté svědčí: ‚Neboť toť jest láska k Bohu, abychom přikázání jeho ostříhali.‘ 1. Jan. 5, 3. A na jiném místě: ‚Di-li někdo: Zním jej, a přikázání jeho neostříhá, lhář jest a pravdy v něm není.‘ 1. Jan. 2, 4. Místo, aby víra nás zprošťovala poslušnosti, je to ona, a to pouze ona, která nás činí vnímavé pro milost Kristovu a způsobilé ku poslušnosti. Jsme-li poslušní, tím si ještě nikterak nezasloužíme svého vykoupení. Vykoupení jest spíše dobrovolný dar Boží, který musíme přijmouti vírou. Ale poslušnost jest ovocem víry.“ (Cesta 64)

Království světla je založeno na slově

9. Komu děkujeme za světlo duchovní i přirozené? 2. Kor. 4, 6

„V této době má býti zvěstováno poselství od Boha, poselství, které osvěcuje a má moc zachraňující. Boží povaha má býti uvedena ve známost. V temnotě tohoto světa má zářiti světlo jeho velebnosti, jeho dobrotivosti, milosrdenství a pravdy.“ (Gleichnisse 409)

10. Čemu se divili posluchači Ježišovi? Luk. 4, 32

11. Jaké ujištění dává Pán o moci hřichu? Řím. 6, 14

12. Čím bude církev uchráněna od vlivu zlého? Ž. 119, 9. 11; Ezez. 5, 26

Vítězství evangelia zajištěno mocí slova

13. Jak Spasitel označuje svá slova? Jan 6, 63

14. Jak apoštol smýšlel o zaslíbeních Božích? Co je nám skrže ně uděleno? 2. Petr. 1, 4

„Všecka zaslíbení slova Božího náleží nám. Máme žiti každým slovem, vycházejícím skrže ústa Boží. Přijdou-li na nás pokušení, nemáme pohlížeti na zevní okolnosti, nebo na své slabosti, nýbrž na moc slova, která náleží nám.“ (Desire 123. Leben 74)

15. Jaká moc jest ve slově Spasitelově? Jan 15, 3

„To je biblické posvěcení. Není to pouhá ozdoba zevní, nýbrž posvěcení, jehož se nám dostává pravdou. Jest samo pravdou: přijato do srdce a osvědčeno skutky.“ (Test. I. 339)

16. Jak je označeno evangelium, které má býti kázáno všemu světu? Řím. 1, 16

4. úkol — 23. dubna 1938 — Z. s. 19.04

Evangelium tvoří nové lidi

Přeměnění evangeliem

1. Co apoštol praví o životě věřících v Efezu před jejich obrácením? Efez. 2, 1—3; 4, 17—19

„Efezus byl tehdy nejenom nejnádhernějším, ale také nejzkaženějším městem Asie. Pověra a smyslnost byly mezi obyvatelstvem velmi rozmnoženy. Ve stínu jejich chrámu našel každý zločinec útočiště a neřesti byly rozšířeny.“ (Wirken 230)

2. Co při nich evangelium způsobilo? Efez. 2, 4—6

3. Proč jim tato zkušenost byla udělena? Efez. 1, 13

4. Kdo nedosáhnou království Božího? 1. Kor. 6, 9. 10

5. Jaké svědectví musilo býti dáno některým věřícím v Korintu? V. 11a

6. Co při nich způsobila moc milosti evangelia? V. 11b

„Když Pavel začal pracovat v lidnatém i bohatém, ale také zkaženém a mnohými neřestmi pohanskými poskvrněném Korintu, pravil: ‚Nebo jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista a to toho ukřížovaného.‘ Později

však jim psal: „Ale obmyti jste, posvěceni jste a ospravedlnění jste ve jménu Pána Jezukrista a v Duchu Boha našeho.“ „Děkuji Bohu svému vždycky za vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši.“ Jako ve dnech Spasitelových tak i nyní služba království Božího svěřena jest těm, kteří v jeho jménu zvěstují duchovní pravdy, skrze něž jejich posluchači dospívají zkušenosti Pavlovy: „S Kristem ukřižován jsem. Živ jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus.“ (Desire 509)

Zachraňující moc evangelia

7. V čem žili mnozí z věřících v Kolosis před svým obrácením? Kol. 3, 5—7

8. Jak se stali jinými lidmi? V. 8—10

9. Jak apoštol nazývá tyto znovuzrozené? Kol. 1, 2

Pozbude-li člověk známosti Boží a ochoty, sloužiti Jemu, má to za následek duchovní úpadek. Přijme-li však evangelium Ježíše Krista do svého srdce, jest ospravedlněn a posvěcen. Evangelium má moc dokonale zmčniti tělo, duši i ducha toho, kdo je radostně přijímá a celým srdcem mu věří.

10. Uvažuj o zkušenosti Samaritánky u studnice Jákobovy. Jan 4, 1—26

11. Jak tato pohanka dosvědčila, že její obrácení bylo pravé? V. 28, 29

„Slova Spasitelova naplnila Samaritánku radostí. Předivným zjevením byla přemožena. Nechala stát džbán a pospíchala do města, aby jiným přinesla toto poselství. Spasitel věděl, proč šla; zanechaný tam džbán na vodu zřejmě svědčil o působení jeho slov. Samaritánka toužila po živé vodě. Zapomněla, proč přišla, zapomněla také na žízeň Spasitelovu, kterou chtěla utišiti. Se srdcem radostí naplněným pospíchala zpět do města, aby jiným udělila vzácné světlo, jehož se jí dostalo.“ (Desire 191. Leben 114)

12. Podej zprávu o obrácení Námanově? 2. Král. 5, 1—19

„V každé zemi jsou lidé upřímně hledající, jimž jest uděleno božské osvícení. Žijí-li podle svého poznání, budou v tomto poznání vzrůstat, až — jako kdysi Náman — musí doznati, že není Boha na vší zemi, mimo Stvořitele nebe a země.“ (Prop. and Kings 253)

Pozvání evangelia pro všechny

13. Jaký jest úmysl Boží se všemi lidmi? 1. Tim. 2, 4

14. Co můžem usuzovat z toho, že v rodokmenu Spasitelově jsou dvě obrácené pohanky? Mat. 1, 5

„Věrou Ráb, nezahynula s nevěřícími“. A její obrácení není jednotlivým případem sklonění se milosti Boží k modloslužebníkovi. V nitru země celý kmen Gabaonitských odvrátil se od pohanství a stal se účastem požehnání Božích.“ (Prop. and Kings 369)

15. Kde a s jakým úspěchem působí evangelium? Zjev. 14, 6; Efez. 5, 27; Juda 24

Přeměňující moc evangelia lze viděti ve všech zemích, ale nikde ne tolik, jako v zemích pohanských. Mnohé divy duchovního osvětlení a tělesného uzdravení svědčí o lásce Otcově, všechny chce k sobě přitáhnouti skrze krev Kristovu. Hynoucímu se dostává nových sil, nevzdělaný stává se tichým a pozorným; kteří byli trápeni zlými duchy, těm se dostává Ducha svatého. Stále se opakuje zkušenost posedlých. (Luk. 8, 26—40). Evangelium se svou uzdravující mocí proniknouti musí k všem pokolením, jazykům, národům i lidem.

5. úkol — 30. dubna 1938. — Z. s. 19.14

Jdouce, kaďte evangelium

Spasitel mluví o znameních svého příchodu

1. Co Spasitel předpověděl o rozšíření evangelia? Mat. 24, 14

„Kdyby členové církve Boží ve všech zemích konali svěšené jim dílo a tak splnili rozkaz evangelia, byl by celý svět brzy varován a Spasitel mohl by opět přijíti s mocí a slávou velikou.“ (Wirken 87)

2. Které otázky daly podnět k této předpovědi? Mat. 24, 3

3. Čím se rozlišuje toto proroctví od všech událostí zároveň předpověděných? V. 4—41

Je to smutný obraz událostí, oznamujících jeho druhý příchod. Zemětřesení, bouře, povodně, války a zprávy o vál-

kách, naplňují lidstvo bázní. Jako jasná hvězda na noční obloze, tak jest zaslíbení Ježíšovo, že k znamením jeho druhého příchodu náleží také zvěstování evangelia všem lidem.

4. Kdo a jak začal nejprve kázat evangelium Kristovo?

Mat. 4, 23

Přesto, že poselství o království bylo lidem zvěstováno od pádu člověka, dal Spasitel těmto věčným pravdám nový zvuk, jdoucí do srdcí. „Uzdravoval nemocné a kázal evangelium. Učení a uzdravování bylo v jeho službě spolu spojeno. Nyní to má být právě tak... Tomu, kdo chce něco učiniti pro věc Boží, jest otevřeno tisíce dveří. Máme se stýkati se svými sousedy a pokusiti se, přivésti je ke Kristu. Jestliže tak budeme působiti, přizná se k nám a bude s námi pracovati.“ (Counsel on Health 396)

5. Jaké veliké hnutí má ukončiti dílo zvěstování evangelia?

Zjev. 14, 6—16

„Poselství třetího anděla, které také připomíná poselství první i druhé, jest poselstvím pro naši dobu.“ (Test. VIII. 197)

„Tři andělé zpodobňují dílo lidu Božího. Jejich poselství jest tak důležité, že je letem musí nésti celému světu. Jsou puzeni láskou Kristovou. Mají poslední poselství. Za nim již jiné nenásleduje. Když splnilo svou úlohu, nezaznívá již žádné volání milosti. Jak veliká to odpovědnost! (Test. V. 206)

6. Jak daleko jde toto kázání? V. 6

„Kdyby vyznavači Kristovi byli si vědomi této povinnosti, zajisté by dnes tisícové zvěstovali evangelium v těch pohanských zemích, kde je nyní zvěstuje pouze jeden. Každý, komu osobně nelze konati dílo misijní, podporoval by je svými prostředky, upřímným účastenstvím a modlitbami. Také o spasení duší v křesťanských zemích by se pracovalo se světější vážností.“ (Cesta 88)

7. Čím se vyznačuje doba poslední? Dan. 12, 4

„Ale část jeho prorockví, vztahující se na poslední dny, musil Daniel uzavřítí a zapečetiti až „do času konce“..... Ale v čase konce, jak praví prorok, „mnozí budou pilně zpytovatí a rozmnoženo bude umění.“ (Spor. 212)

V r. 1795 založena byla Londýnská společnost misijní. 1804 Britská a zahraniční společnost, o 4 leta později první

Americká společnost biblická. R. 1810 Americký výbor misijní, 1812 Württemberská spol. biblická. 1813 Wesleyova společnost misijní a 1817 baptistická společnost. Potom rychle vznikaly v Evropě i Americe jiné společnosti misijní a biblické, jimiž nastávalo náboženské probuzení a oživení činnosti misijní. Zároveň s nimi nastávaly vynálezy ve všech oborech, které mnoho prospěly činnosti misijní.

8. Jak zvěstoval své poselství třetí anděl? Zjev. 14, 9

„V ten čas, kdy dílo zachraňování duší bude končiti, přijde soužení na svět a národové se rozhněvají, budou však zdržáni, aby nebránili dílu třetího poselství andělského. Toho času přijde od tváři Páně „pozdní dešť“, neboli občerstvení, aby zvučnému hlasu třetího anděla dal sílu a svatí byli připraveni, aby v době sedmi posledních ran mohli ostáti.“ (Zkušenosti 69)

Církev nositelka posledního poselství Božího světu

9. K čemu Bůh vybízí svou církev se zřetelem na poslední dny? Joel 2, 1

10. Co je praveno o této době? V. 2. 3; Luk. 21, 25—28

11. Jaké zaslíbení je dáno lidu Božímu v těch dnech? Izai. 60, 5

12. Co však jest potřebí, aby Bůh své církvi mohl tak požehnat? Joel 2, 12—17

„V dohledu tohoto velikého dne, slovo Boží nejmávněji a nejdůrazněji vybízí jeho lid, aby se vzchopil z duchovní nečestnosti a kajicně i pokorně hledal jeho tvář. Trubte troubou na Sionu... nebo přichází den Hospodinův nebo blízký jest. Aby lid byl připraven a ostál v den Boží, musilo býti vykonáno velké dílo obnovy (reformace). Bůh viděl, že mnozí z jeho vyznavačů nebudují své povahy pro věčnost, proto chtěl poslati výstražné poselství... Toto poselství jest nazváno částí věčného evangelia. Hlásání evangelia nebylo svěřeno andělům, nýbrž lidem.“ (Spor 208)

13. Jaké zaslíbení dal Pán svému lidu při dokonání své věci na světě? Joel 2, 23—26

„Pro dobu krátce před dokončením žně světa jest zaslíbeno udělení zvláštního daru milosti, který má církev připravit na příchod Syna člověka. Toto vylíčí Ducha jest srovnáno

s pozdním deštěm a o tuto větší sílu mají prositi křesťané Pána žně. Jako vyslyšení této prosby „Hospodin tvoří blýskání a dá dešť hojný. Pakliže členové církve nemají živé spojení se zdrojem všelikého vzrůstu duchovního, nebudou připraveni pro dobu žně... Každý pracovník, jenž následuje příkladu Ježíšova, bude ochoten přijmouti a použítí moc, kterou Pán zaslíbil své církvi, aby žeň světa přivedla k dozrání.“ (Wirken 41. 42)

6. úkol — 7. května 1938 — Z. s. 19.25

Povolání k hlásání evangelia

Církev vyzbrojena Duchem svatým k získávání duší

1. Jakou službu určil Pán pro rozličné spolupracovníky v církvi? K čemu? Efez. 4, 11—15

„Jestliže si Mistr zvolí služebníky, udělí jim také dary, neboť mají lidstvu zvěstovati slova života. Bůh je používá, aby věřící přivedeni byli k většímu poznání a ku pravému posvěcení... Všichni, jimž úsilím služebníků Božích dostalo se požeňování, měli by se s nimi spojití a podle svých schopností pracovati pro zachránění duší. K tomu jest povolán každý věřící, ať je to kazatel, nebo člen sboru.“ (Test. V. 237. 238)

2. Jak by měli pracovati ti, kdož jsou odděleni k službě? Skt. 6, 4; 2. Tim. 4, 5

3. Jak se učedníci připravili k svému dílu? Skt. 1, 14; 2, 1

„Zatím kdy učedníci čekali na splnění zaslíbení, pokořili se a v opravdové lítosti vyznávali svou nevěru... Když přemýšleli o jeho svatém a čistém životě, shledali, že žádné úsilí nebylo by těžké, žádná oběť příliš veliká, kdyby ve svém životě zjevovati mohli líbeznost povahy Kristovy... Odloživše všelikou různost názorů i všecko přání po panování, byli jednomyslně spojení v křesťanské společenství... Tyto dny připravování byly dny důkladného zkoušení srdcí. Učedníci cítili svůj duchovní nedostatek a prosili o pomazání shůry, které by je učinilo schopné k získávání duší.“ (Wirken 25. 26)

4. Kolik věřících se tehdy shromáždilo kolem učedníků? Skt. 1, 15

5. Jaké ovoce práce věřících se brzy ukázalo? Skt. 2, 47; 5, 14; Kol. 1, 6

„Pak bylo do všech končin světa zvěstováno radostné poselství o vzkříšeném Vykupiteli. Církev viděla, jak k ní se všech stran přicházeli obrácení. Věřící se znovu obraceli. Hříšníci se spojili s křesťany, aby hledali drahocennou perlu... Jedinou snahou všech věřících bylo zjevovat obraz povahy Kristovy a pracovat k rozšíření jeho království.“ Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše... A mocí velikou vydávali apoštolové svědectví o vzkříšení Pána Ježíše a milost veliká přítomná byla všechněm jim. Pán pak přidával církvi na každý den těch, kteříž by spaseni byli.“ Duch Kristův oživil celou církev, neboť ona nesla drahocennou perlu. Tyto příhody mají se opakovati a to větší mocí. Vylití Ducha svatého o letnicích bylo jarním deštěm; pozdní dešť přijde v míře větší. Duch Boží čeká, abychom po něm toužili a jej přijali.“ (Gleichnisse 118. 119)

Věřící povolání za svědky

6. Co bylo podnětem, aby církev daleko zvěstovala poselství? Skt. 8, 1. 4

„Bylo to působením prozřetelností Boží, že první křesťané na počátku všude byli rozptýleni a z Jerusalema vysláni do všech končin světa. Učedníci Ježíšovi nezůstali v Jerusalemě, ani v sousedních městečkách, nýbrž překročili hranice své vlasti a šli všude, aby hledali ztracené a přivedli je k Bohu. Tak i dnes Pán si přeje, aby jeho dílo rozšířeno bylo do všech končin země. Naši práci nesmíme omeziti na několik krajin, nýbrž pracovati všude.“ (Svědectví 217)

7. Jak se Pán přiznal k jejich práci? Skt. 11, 21

8. V čem i nyní záleží úloha lidu Božího? 2. Petr. 1, 10—12; Zach. 8, 16

9. Co je pravda? Jan 17, 17

Svědectví působené Duchem

10. K čemu Duch svatý zmocňuje věřící? Kde prvotní církev začala svědčiti? Skt. 1, 8

„Budete mi svědkové! Tato slova Spasitelova nepozbyla nic ze své moci. V této době náboženské povrchnosti hledá

Spasitel věrné svědky... Mnozí vyprávějí, co velcí mužové vdávnu vykonali, vytrpěli a jaké radosti okoušeli... Zatím kdy jiné křesťany živě představují jako svědky Kristovi, zdá se, že sami nemají vlastní zkušenosti, o kterých by mohli vyprávěti... Co jste viděli a co jste zakusili z moci Kristovy? Pán potřebuje takové svědky a sbory trpí, protože se jich nedostává." (Diener d. E. 243. 244)

11. Co Pán očekává od svých dítek? Izai. 43, 10

12. Jak v domě Námánově působilo svědectví zajaté dívky?
2. Král. 5, 1—17

„Chování se této mladé dívky v domě pohanském mocně svědčí o důležitosti časného vychování v domě. Nejvyšší povolání pro rodiče jest péče o vychování svých dětí. Oni kladou základ pro život a povahu mladého pokolení. Jejich příklad a naučení rozhodují o budoucnosti jejich dětí... Nevíme, čím naše děti jednou budou. Jejich úloha snad bude v kruhu rodinném; snad si zvolí obyčejné povolání, nebo jako kazatelé evangelia půjdou do zemí pohanských. Ať je tomu jakkoli, jsou povolány, aby byly poslové Boží, zvěstovatelé milosti. Měly by býti vychovány tak, aby byly věrnými, nezištnými služebníky v díle Mistrovč.“ (Prop. and Kings 245)

Ztraceni musí býti hledáni a nalezeni

13. Jak Pavel konal svou službu evangelia? Skt. 20, 20

14. Kde mají svědčití následovníci Kristovi? Jan 17, 18

15. Jak Spasitel ve své modlitbě osvědčil spojení s věřícími v naší době? V. 20

16. Jaký hlavní požadavek církev Kristova musí splnit, chce-li dokonati dílo evangelia? V. 21—23

7. úkol — 14. května 1938 — Z. s. 19.35

Vydržování poslu Božích

Věrný šafář uznává vlastnické právo Boží

1. Jakou část našich příjmů si Pán oddělil? 3. Mojž. 27, 30

„Odedávna požadoval Pán pro sebe desátý díl a tento nárok byl uznán a ctěn. Ustanovení desátků a darů bylo k tomu, aby lidem byla vštěpována veliká pravda, že Bůh jest

zdrojem všelikého požehnání pro své tvorstvo a že Jemu náleží od lidí dík za dobré dary jeho prozřetelnosti... Bůh učinil lidi svými šafáři. Vlastnictví, které vložil do jejich rukou, jsou prostředky předzvěděné k rozšíření evangelia. Všem, kdo se osvědčí jako věrní šafáři, bude svěřeno více.“ (Patr. 530. 534)

2. K čemu Pán určil desátky? 4. Mojž. 18, 21

3. Co Spasitel praví o dávání desátků? Mat. 23, 23

4. Co ustanovil Pán pro vydržování služebníků evangelia?

1. Kor. 9, 13. 14

„Skrze Pavla obdržela církev duchovní dary. Jestliže on od církve dostane věci časné, to, co potřebuje k životu, není to mnoho v srovnání s tím, co on dal. Pán sám nařídil, aby služebníci evangelia ze své služby byli živi. (Mat. 10, 10; Luk. 10, 7)“ (Bibelwerk)

Naše vlastnictví má býti posvěceno Pánu

5. K čemu jsou vyzváni ti, kdož chodí do domu Božího?

Ž. 96, 8

Je to úcta k Bohu, když staří i mladí, bohatí i chudí s obětmi přicházejí před jeho tvář. Naše dary sobotní školy jest zajisté dobré zařízení. Tam vnikáme hlouběji do slova Božího a poznáváme cestu spasení. Neměli bychom radostně, ochotně a pravidelně přinášeti své sobotní dary, aby také pohané slyšeli poselství spasení?

6. Jak Pán pohlíží na zadržování desátků a darů? Mal. 3, 8

7. Jak musí býti dar přinesen, má-li býti Pánu libý? 2.

Kor. 9, 7

„Jest nutné, aby lid Boží dával ochotně a hojně, aby v pokladnici Boží byly prostředky ku podporování činnosti kazatelské a k vyhovění volání z misijních polí. Je-li to zanedbáváno a sbory nedávají ku pomoci jiným, trpí tím nejenom dílo Boží, ale nedostává se také požehnání, které Pán zaslíbil dáti věřícím. I zcela chudí mají Pánu přinášeti své dary.“ (Wirken d. A. 274)

8. Které dvojí oběti líbí se Pánu? Žid. 13, 15. 16

9. Podle které zásady mají býti dary přinášeny? 5. Mojž.

16, 17

„Pokud lid Boží následoval se vší radostí a ochotností předpisů Božích o přinášení darů a obětí, okoušel splnění zaslíbení, že jejich blaho bude podle toho, jak budou plnit požadavky Páně... Když zadržovali Pánu desátky a oběti, musili shledat, že se olupují sami; neboť Bůh zadržoval požehnaní tou měrou, jakou oni zadržovali své dary.“ (Test. III. 396)

Láska k ztraceným pobídkou k radostným obětem

10. Co činí naše dary příjemné Pánu? 2. Kor. 8, 12

11. Nač bychom měli stále upíratí svůj zrak? Jan 4, 35

„Boží lid má konati mocné dílo, které má ustavičně vynikati. Naše úsilí v misijní práci musí stále vzrůstatí. Před příchodem našeho Pána inusí býti vykonáno větší dílo než dosud. Boží lid nesmí ustati ve své práci, dokud nepronikne celým světem.“ (Zeug. I. 125)

12. Oč bude křesťan opravdově prositi? Proč? Mat. 9, 38. 37

13. Jak se máme modlití za služebníky Kristovy? 2. Tes. 3, 1. 2

Opravdové a vytrvalé modlitby musí provázeti naše dary, které přinášíme k vyslání a vydržování pracovníků v dozrávajících polích. Páně. To je potřebí k vydržování všech misionářů.

14. Co jsou misionáři i ti, kteří pečují o jejich vydržování? 1. Kor. 3, 9a

Pavel ukazuje důležitou zásadu v službě evangelia. „Boží jsme pomocníci“. Kdo přispívá k vydržování misionářů, účastní se získávání duší. Vypravuje se o dvou bratřích, opravdových křesťanech, kteří by rádi byli šli jako misionáři. Misijní výbor byl by rád vyslal oba, ale neměl dost peněz ani k vyslání jednoho. Konečně se jeden z nich rozhodl jíti k svému hospodářství, pečovati o své rodiče a mimo to ze svých příjmů přispěti k vyslání a vydržování svého bratra v misijním poli. Vyslaný bratr získal mnohé duše pro Spasitele. Zdaliž v den velikého sčítování neodmění Pán stejně toho, který práci svých rukou umožnil vyslání, jako vyslaného?

15. Jak ocení Pán všechny dary přinesené k získávání duší? Mat. 25, 40

Obětavost

Bez obětavosti není lásky

1. Jak Bůh zjevil svou lásku? Jan 3, 16
2. Jak Spasitel osvědčil svou obětavost? Tit. 2, 14
3. Jak mají smýšletí věřící? 1. Jan. 3, 16

„Podle vzoru Vykupitele máme také my zjevovati radostné sebezapírání dítek Božích. Život křesťana jest život boje a obětí. Musí se řídit povinnostmi, nikoli míněním nebo vlastní volbou.“ (Test. III. 538)

Obětavost, vlastnost lidu Božího

4. V čem nám dal Kristus příklad? 2. Kor. 8, 9
5. Vypravuj příhodu s bohatým mládencem? Čemu nás učí? Mat. 19, 16—22

„Spasitel neopanoval mládence; ukázal mu jenom cestu, vedoucí ku pravému rozvinutí povahy... Bůh dává také nyní dary i možnosti, aby v jeho ruce mohly býti prostředky ku pomoci chudým a trpícím. Kdo tak používá svých prostředků, získává duše pro Krista.“ (Desire 520. Leben 284)

6. Kdy Abraham osvědčil svou obětavost? Žid. 11, 17—19

„Pohlížeje (Abraham) za viditelné, pochopil slovo Boží,“ tak o tom smýšleje, že jest mocen Bůh i z mrtvých vzkřísiti. „Jenom Bůh mohl pochopiti, jak veliká to byla obět dáti na smrt svého syna.“ (Patr. 144)

7. Jak Mojžíš osvědčil podobné smýšlení? 2. Mojž. 32, 31. 32; Žid. 11, 24—27

Obětavost prvotní církve

8. Co jest zdůrazněno o první církvi po letnicích? Skt. 4, 32—35

„Tato obětavost věřících byla výsledek vylití Ducha svatého. Ti, kteří přijali evangelium, byli jedno srdce a jedna duše. Všichni byli ovládnuti jednou myšlenkou: úspěchem, svěřeného jim poslání; zištnost neměla místa v jejich životě.“ (Wirken d. A. 54)

9. Pozoruj oběti, které přinesl Pavel. Filip. 3, 4—8; 2. Kor. 11, 21—30

10. Jak sbory osvědčili ochotu v tomto smyslu spolupůsobiti s Pavlem? 2. Kor. 1—5

„Skoro všichni macedonští věřící byli chudí ve všech pozemských, ale jejich srdce naplněno bylo láskou k Bohu i k jeho pravdě a radostně přispívali k udržování díla misijního... Ochota macedonských věřících ku přinášení obětí, byla výsledkem posvěcení.“ (Wirken d. A. 275)

Srdce láskou naplněné dává rádo

11. Kdy jest nám dávání radostí? 2. Kor. 5, 14; 12, 10

„Je-li zrak obrácen na Spasitele, dospěl život k svému středisku. Nadšení, překypující láska a horlivost mládí dospívá ku pravému cíli. Nejvyšší ctižádostivost a největší radost života jest ctiti Krista, Jemu býti podoben a pro Něho pracovati.“ (Erziel. 305)

12. Jakým příkladem obětavosti jsou nám čtyři z učedníků Páně? Mat. 4, 18—22; Luk. 5, 11

13. Jak se Matouš zachoval k výzvě Spasitelově? Luk. 5, 27, 28

14. Jaké zaslíbení je dáno těm, kteří všecko opustili pro Spasitele? Mar. 10, 28—30; Fil. 4, 19

„Jsou muži a ženy, kteří všecko opustili pro Spasitele... Všichni, kdo tak činí a svůj život věnují rozšíření pravdy, aby Pánu získali mnoho synů a dcer, mají zaslíbení, že v tomto životě vezmou stokrát více a v budoucím život věčný.“ (Zeug. I. 281)

9. úkol — 28. května 1938 — Z. s. 19.53

Smýšlení spolupracovníků Božích

Odevzdání se a horlivost pro Spasitele, hlavní zásadou věřících

1. Co má býti hybnou silou v životě a konání věřících?

2. Kor. 5, 14

Tento verš nepraví, že apoštol a jeho spolupracovníci nejsou nadchnuti láskou ke Kristu, nýbrž láskou Kristovou. Láska, jakou Kristus miloval nás, má býti v nás a puditi nás, abychom činili jako On. Jako On byl poslán, posílá nás, abychom pokračovali v jeho díle. Jestliže budeme smýšleti jako

On (Fil. 2, 5), jeho láska bude nás puditi, abychom konali jeho dílo.

2. Jak splníme zákon královský? Jak. 2, 8

„Musíme dosahovati vznešenějšího stanoviska, jinak isme nehodní jména křesťanů. Musíme pěstovati ducha, v jakém pracoval Kristus, abychom zachránili bloudící. On je miluje právě tak, jako nás... Pozorujeme-li tuto věc v pravém světle, jak velice oživí naše horlivost i naše opravdové a sebeobětavé snahy budou zdvojnásobeny, abychom se přiblížili těm, kteří potřebují naši pomoci, našich modliteb, naší soucitnosti a lásky! Kéž všichni, kdo v této věci byli nedbalí, pozorovali by svou povinnost ve světle velikého přikázání: ‚Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého.‘ Tato povinnost spočívá na všech. Všichni mají působiti, aby zmírnili neštěstí svých bližních a rozhojnili jejich požehnání.“ (Zeug. I. 244)

3. Jak daleko jde přikázání lásky k bližnímu? Luk. 10, 25—37

„Vyprávění skončilo. Spasitel pohleděl pronikavě na zákoníka a tázal se: ‚Kdo z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry?‘ Zákoník se i nyní vyhnul jménu Samaritán a pravil: ‚Ten, který prokázal milosrdenství nad ním.‘ Tu jej Pán propustil slovy: ‚Jdi, i ty učíš podobně.‘ — Tak učinil Pán jasnou a navždy zodpověděnou otázku: ‚Kdo jest můj bližní?‘ Ukázal, že našim bližním není ten, kdo je s námi v témž společenství, kdo se přiznává k téže víře; rod, stáří a povolání nečiní rozdíl. Naším bližním je každý, kdo potřebuje naši pomoci, každý, kdo jest v nouzi — každý, kdo jest vlastnictvím Božím.“ (Desire 503. Leben 275)

Význam našeho příslušenství k církvi

4. S čím Pán srovnává svou církev? 1. Kor. 12, 12

5. Jak úzce spojeny jsou údové lidského těla? V. 14—26

6. Kdo jest hlavou církve? Kol. 1, 13. 18.

7. Co jest úlohou hlavy?

Odpověď: Každý úd těla řídit tak, aby spolupracoval ku prospěchu celku a doplňoval údy druhé.

8. Co se musí stát, aby si jednotlivý člen správně stál k církvi? Fil. 2, 5; Řim. 12, 2

„K všem lidem máme býti laskaví, tiší a zjevovati účastenství; tak si počínal Spasitel, když byl na zemi. Čím těsněji se k Němu přivineme, tím upřímnější a laskavější bude naše chování se k jiným.“ (Test. to Min. 377)

Členové církve žijí ve společenství s Otcem a Synem

9. Kdy naše láska a náš soucit dosáhnou výše, jak mají býti? Jan 13, 34

„Spasitel pravil: ‚Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.‘ Jak předivný výrok a jak málo je ho dbáno! V církvi Boží jest politování hodný nedostatek bratrské lásky. Mnozí, kteří předstírají, že milují Spasitele, nemilují se vespolek... Křesťané jsou členy jedné rodiny, jsou dětmi téhož Otce nebeského a všichni mají stejnou blahoslavenou naději na nesmrtelnost. Pouto, které je víze, mělo by býti pevnější a něžnější.“ (Wirken d. A. 446)

10. K jakému poznání dospějí ti, kdo jsou vně, když uzří takovou bratrskou sjednocenost? Jan 14, 23; 17, 21—23

11. Jak se tento duch lásky a pospolitosti projevil při zřízení království Davidova? 1. Par. 12, 38

12. Čím se vyznačovala také první církev? Skt. 4, 32, 33

„V den letnic byl dán Duch svatý. Svědkové Kristovi zvěstovali moc z mrtvých vstalého Spasitele... Každý křesťan viděl ve svém bratru dobrotu a lásku podobnou božské. Měli jenom jeden zájem a jeden cíl zatlačil do pozadí všecko ostatní. Všecka srdce bila v souladu.“ (Gleichnisse 117, 118)

13. Podle čeho bude lze v závěrečném díle poznati, zda tentýž duch nadchl církev? Izai. 60, 5; Joel 2, 1, 18, 23

Prorok praví: „Veliký jest den Hospodinův a hrozný; i kdo ostojí?“ Odpověď jest snadná: Jenom ti, kteří uposlechnou jeho napomenutí a obrátí se k Němu celým srdcem. Skrže pracovníky, nadšenými tímto duchem chce Pán celý svět naplniti radostným poselstvím a dokonati své dílo. Každý z nás náležitě může k tomuto velikému a mocnému lidu.

14. Co praví Pán o své církvi, která v čistotě a moci koná jeho dílo? Pis. Šal. 6, 3, 9

V své čistotě a jednomyslnosti zjevuje se zde církev jako nepřemožitelné vojsko. Jest „jako dennice, krásná jako měsíc,

čistá jako slunce“. Církev vítězů, která jest bez poskvrny, stojící na skleněném moři, vhodněji nemohla býti představena. S touto církví chce Bůh dosíci vítězství evangelia po všem světě.

10. úkol — 4. června 1938 — Z. s. 20.01

Jediná církev

Duchovní chrám z živých kamenů

1. Na jakém základě postavena jest církev Boží? 1. Kor. 3, 11

2. S čím jsou srovnáni členové církve Kristovy? 1. Petr. 2, 4. 5

„Apoštolé stavěli církev Boží na základě, který položil sám Kristus. K znázornění stavby církve jest v Písmě často použito obrazu stavby chrámu.“ (Wirken d. A. 482)

3. Kdo jest stavitelem? Zach. 6, 12. 13

4. Jak věřící z celého světa přispějí k stavbě duchovního chrámu Páně? V. 15; Izai. 60, 10

„Zachariáš poukazuje na Krista jako na Výstřelek, který má vystavěti chrám Páně. Zároveň mluví o pohanech, jako pomocnících při této stavbě: „Dalecí přijdou a stavěti budou chrám Hospodinův“; a Izaiáš praví: Cizozemci vystavějí zdi tvé.“ (Wirken 483)

Nedokonané dílo žádá o uspišení

5. Jaký důkaz máme z Písma, že tato stavba duchovního chrámu dosud není dokončena? Skt. 15, 16. 17; Izai. 60, 11

„Pavel i ostatní apoštolé a všichni věřící, kteří od té doby žili, měli podíl v stavbě chrámu. Stavba však není dosud hotová. My, kteří nyní žijeme, máme konati dílo a dokončiti úlohu.“ (Wirken 485)

6. Jak má být každý jednotlivec připraven pro své místo v církvi Boží? Eféz. 4, 11. 12

„Křesťan, který věrně předkládá slova života a muže i ženy uvádí na cestu Boží bázně a pokoje, staví na základě, který trvá věčně a v království Božím bude ctěn jako moudrý stavitel.“ (Wirken 485)

7. Co Pán používá k vytřibení a vyzkoušení věřících?

1. Kor. 3, 13; 1. Petr. 1, 7

„Zástup věřících může být malý, ale v očích Páně jsou vzácní... Jako hrubé kameny jsou vzati z lomu světa a přivedeni do dílny Boží, aby byli otesáni a připraveni. Ale Pánu jsou vzácní i tehdy, dokud jsou hrubými kameny. Dlát a kladivo soužení řízeny jsou zdatnou rukou, která nástrojů nepoužívá ke zničení, ale aby každého přivedla k dokonalosti. Bůh chce, abychom jako drahé, ku podobenství paláce tesané kameny, vsazeni byli do nebeského chrámu.“ (Zeug. I. 206)

8. Jak veliký je zástup těch, kteří tvoří chrám Boží?

Zjev. 7, 9

„Tajemství, na které patřiti chtěli andělé a jímž rozuměti chtěli proroci, králové a spravedliví, zjevna budou poslední církvi v poselství od Boha. Proroci předpovídali tyto věci a rádi by tomu byli rozuměli, ale nebyla jim tato přednost dána. Přáli si viděti a slyšeti, co my vidíme a slyšíme, ale nebylo jim to dopřáno. Až přijde Kristus, obklopen zástupem, který nikdo sčísti nemůže a objasní vykoupení, způsobené svou obětí, rozuměti budou všemu.“ (Zeug. I, 122)

9. Co potřebuje církev ostatků, aby její výzva k stavění chrámu Božího našla ohlasu ve světě? Jan 17, 21

Moudré vedení a zkušeni dělníci

10. Jací to byli muži, kteří vybráni byli k službě v lidu Izraelském? 2. Mojž. 18, 25, 26

„Pavel praví: ‚Bůh není Bohem nepořádku, nýbrž pokoje.‘ On je dnes tentýž, jako tehdy. Přeje si, abychom se učili pořádku a zřízení z dokonalého pořádku, který byl zaveden ku prospěchu dítek Božích.“ (Zeug. I. 110)

11. V čem jest Mojžíš příkladem všem, kteří jsou povoláni k vedení a vyučování v díle Božím? 4. Mojž. 12, 3

„Pán velice poctil Mojžíše a skrze něho působil divy; ale skutečnost, že byl vyvolen, aby učil jiné, nedala mu podnět k domněnce, že by sám nepotřeboval poučení.“ (Patr. 299)

12. Co musí býti v lidu věřícím, aby se dílo Boží mohlo rozmáhati? 1. Petr. 5, 5

13. Jak Pavel přijal evangelium? Gal. 1, 12

14. Jak přesto ukázal ochotu pracovati s bratřími? Gal. 2, 1. 2; Skt. 9, 27. 28; 15, 2

„Nehledě k tomu, že Pavel osobně byl učen od Boha, neměl nesprávný názor o své odpovědnosti. I když chtěl býti veden přímo od Boha, přece byl ochoten uznati autoritu (moc), která byla dána církvi. Věděl, že potřebuje rady a když přicházely důležité otázky, rád je předložil církvi a spojil se s bratřími na modlitbě, aby prosili Pána o moudrost k správnému rozhodnutí. Podle jeho výroku i ‚duchové proroků prorokům poddáni jsou; neboť Bůh není původ nepořádku, ale pokoje, jako ve všech shromážděních svatých.‘ S Petrem učil, že všichni, kdož náležejí do církve, jedni druhým poddáni býti mají.“ (Wirken 160)

15. Jaké naučení dal Spasitel svým učedníkům, když je poslal kázat evangelium? Mat. 10, 7. 8; 28, 19. 20

„Církev Kristova zřízena byla k účelu misijnímu. Křesťanská práce misijní klade církvi jistý základ, který má znamení: ‚Zná Pán své.‘ Oživuje členy k ochotnému zapření sebe a k obětavému úsilí, aby pravda proniknouti mohla do cizích zemí. Kdo je ochoten pomoci misijní práci v cizích zemích, bude také pomáhati dílu doma... Dary udělené pro dílo v jednom poli, pošlíp dílo také v poli druhém. Jestliže sbory vzrůstají, budou moci podporovati dílo nejenom doma ale také pomáhati v polích jiných.“ (Diener d. E. 402—404)

11. úkol — 11. června 1938 — Z. s. 20.07

Horlivost církve pro misii

Velikost úlohy nabádá k horlivosti

1. Zač pokládal Pavel sebe i své spolupracovníky? 2. Kor. 5, 20

„Dílo poslů Kristových jest mnohem větší o odpovědnější, než se mnozí domnívají. Se svým výsledkem by neměli býti spokojeni, dokud by svou pílí a požehláním Božím, které jest jim k službě, nebyli křesťany, znající velikou odpovědnost, která na nich spočívá a byli ochotni vykonati dílo jim svěřené... Ne všichni zaujímati mohou přední místa, ale všichni

mohou být užiteční a svou vytrvalou věrností vykonati více dobrého, než se sami domnívají.“ (Zeug. I. 139. 140)

2. Nač mohl Pavel poukázati jako na důkaz své horlivosti a věrnosti v práci? 2. Kor. 6, 4—10

3. K čemu nabádal všechny spolupověřící? 1. Kor. 11, 1; Fil. 4, 9

„V těchto nebezpečných dnech potřebuje církev zástup pracovníků, vyučených jako Pavel, majících hlubokou zkušenost ve věcech Božích a naplněných opravdovostí a horlivostí. Musíme mít muže posvěcené, sami sebe vydávající, zmužilé a upřímné, v jejichž srdcích žije Kristus, ta naděje slávy a kteří svými rty, jichž se dotkl svatý oheň, káží slovo.“ (Diener d. E. 53)

Vzory víry a horlivosti pro Pána

4. Co odvětil Gedeon na pozdrav andělův? Soud. 6, 13

„Při své práci přemýšlel Gedeon o smutném postavení Izraele a uvažoval, jak by mohlo být zlomeno jeho utlačovatelův lidu.“ (Patr. 553)

Jelikož Gedeon těžce nesl smutný osud lidu svého, mohl jej Pán použít jako vysvoboditele ze jha Madiánských.

5. Vypravuj o vysvobození Izraele z rukou Filistinských skrze Jonatu! 1. Sam. 14, 1—16

Tyto věci „napsány jsou k našemu napomenutí, kteříž žijeme na skonání světa.“ Jsme-li v duchovním boji, jest od církve Boží nyní žádána větší míra horlivosti a zastání se věci Boží nežli dříve.

6. Proč Jeremiáš zůstal pevný v době zkoušek? Jer. 20, 9

„Uvězněn a spoután zvěstoval Jeremiáš poselství s nebe těm, kteří byli kolem něho. Pronásledováním nemohl být umlčen. Sám praví, že slova pravdy byla „v srdci mém jako oheň hořící, zavržený v kostech mých, jehož snažuje se zdržeti, však nemohu.“ (Prop. and Kings 432)

7. Kdy se Daniel ztotožňoval se svým bloudícím lidem? Dan. 9, 5—10

„V pevné víře v jistotu Božích zaslíbení prosil Daniel Pána o rychle splnění svého proroctví. Prosil o uchování Boží cti. Ve své kající modlitbě ztotožňuje se s těmi, kteří se pro-

tivili Bohu a jejich hříchy vyznával jako své vlastní.“ (Prop. and Kings 554)

8. Jak na Nehemiáše působil osud Izraele, když se vyplnilo zpuštění Jerusalema? Neh. 1, 4; 2, 1. 2

9. Jak pohlíží na přestoupení svého lidu? Neh. 1, 7

„Zaujat starostmi o svůj lid, nemohl Nehemiáš jísti ani píti; plakal, kvílil a postil se několik dní. Ve svém hoři obrátil se o pomoc ku Pánu. Praví: ‚Modlil jsem se k Bohu nebeskému.‘ Věrně vyznával hříchy své i svého lidu. Prosil, aby Bůh přijal svůj lid, aby mu dal zmužlost i sílu a pomohl mu stavěti zbožené město.“ (Prop. and Kings 629)

Pán udílí moudrost i sílu

10. Čím Spasitel byl puzen při čištění chrámu? Jan 2, 17

„Hledí na Spasitele a vidí, jak z lidské postavy vyzraňuje božství... Mluví, a jeho jasný, mocný hlas — tentýž hlas, který kdysi ze Sinae oznamoval zákon, jež kněží a přední směle přestupovali — zaznívá chrámem: ‚Odneste tyto věci odsud a nečiňte domu Otce mého domem kupeckým.‘ Potom zvolna sestupoval po stupních, pozdvihl důtky a přikázal obchodníkům, aby opustili nádvoří chrámu. Služebníci chrámu, šantročiví kněží, penězoměnci a obchodníci měli jenom jednu myšlenku, jak možno nejrychleji uniknouti odsuzující přítomnosti Ježíšově... I učedníci se chvěli. Divili se počínání Ježíšovu, neboť to bylo něco neobyčejného. Vzpomněli si, že o Něm bylo psáno: Horlivost pro dům tvůj snědla mne.“ (Desire 158. Leben 97)

Horlivost pro pravdu a pro věc Boží dává neobyčejné síly. Petr a Jan před vysokou radou, Pavel před římskými soudci, Hus na sněmu v Kostnici a jiní byli naplněni horlivostí pro věc Kristovu. Jejich láska a odevzdání se evangeliu učinila je nástroji Ducha svatého, skrze něž se přesvědčivě mohl zjevit. Dnes jako kdy dříve rozmnožuje Pán sílu oddaných Mu nástrojů.

11. Pozoruj Pavla jako vzor horlivosti pro Pána. Filip. 3, 7—14

„Boje a starosti, které měl Pavel, stravovaly jeho tělesnou sílu. Nedostatky stáří se zjevovaly. Cítil, že jeho práce brzy

bude dokončena; ale čím více se blížilo skončení, tím větší byly jeho snahy. Zdálo se, že jeho horlivost nemá mezí. Jsa si toho vědom a silný u víře, navštěvoval sbory a všemožně se snažil posílit jejich víru, aby věrně pracovali v získávání duší pro Spasitele, aby i v těžkých dobách pevně se přidrželi evangelia a byli věrnými svědky Ježíšovými." (Wirken 396)

12. Jaký úspěch měli učedníci, vykonávající rozkaz Páně?

Mar. 16, 20

„Jako Kristus poslal učedníky, tak posílá dnes členy své církve. Pro ně je zde tatáž moc, jakou měli učedníci. Jestliže Boha učiní svou silou, On bude s nimi působiti a nebudou pracovati nadarmo.“ (Wirken 486)

12. úkol — 18. června 1938 — Z. s. 20.11

Duch svatý a kázání evangelia

Vzrůst církve závisí na působení Ducha svatého

1. Co jest zvláštním dílem Ducha svatého? Jan 16, 8

„Duch svatý přesvědčuje o hříchu. Jestliže se hříšník odvdává oživujícímu vlivu Ducha, je veden ku pokání a přiveden k tomu, aby uznal důležitost poslušnosti požadavků Božích.“ (Wirken 39)

2. Co Duch svatý způsobí při těch, kdož uposlechnou jeho hlasu? V. 13a

„Není pro nás nezbytné, abychom uměli vysvětliti, co Duch svatý jest. Kristus praví, že je to Utěšitel, Duch pravdy, který přichází od Otce. Dále o něm prohlašuje, že při uvádění lidí do všelické pravdy nebude mluvit sám od sebe. Podstata Ducha svatého jest tajemství; lidé je nemohou vysvětliti, protože jim to Bůh nezjevil. Lidský um může sebrati mnoho veršů Písma a činiti je základem svého vysvětlování, ale takové výklady církvi neprospějí. Hledíce k takovýmto tajemstvím, která jsou pro lidský rozum příliš hluboká, jest mlčení zlato.“ (Wirken 38. 39)

3. O kom a o čem mluvití bude Duch pravdy? Jan 16, 13b; 15, 26

4. Jaký vztah díla Ducha svatého k dílu Spasitelovu ukazuje Jan? 1. Jan. 5, 5. 6

Duch svatý uděluje pochopení duchovních pravd -

5. Co chce učiniti Duch svatý? Jan 14, 26

„Spasitel otevřel učedníkům veliké pole pravdy; jim však bylo těžké oddělití jeho učení od učení a zásad farizeů a zákoníků... Ba zdálo se, že mnohá jeho učení vůbec zanikla. Spasitel věděl, že nerozuměli jeho řečem a zaslíbil jim pomoc skrze Ducha svatého, který jim to měl připomenouti. Čemu by byli učedníci nerozuměli, to ani neřekl; i to jim měl Duch svatý později oznámiti. (Desire 670. Leben 386)

6. Co Duch svatý činí ve vztahu na Spasitele? Jan 16, 14

„Pravil: ‚Onť mne oslaví.‘ Spasitel přišel, aby oslavil svého Otce ukázáním jeho lásky. Duch svatý má zase oslaviti Spasitele tím, že světu udílí plnost jeho milosti. V lidech má býti znovuzřízen obraz Boží... Kázání slova Božího bez ustavičné přítomnosti a pomoci Ducha svatého nemělo by ceny, neboť on jest jediným úspěšným učitelem pravdy. Jenom tehdy, když moc Ducha provází slovo pravdy, jen když pronikne do srdce, svědomí jest probuzeno a život změněn.“ (Desire 671. Leben 387)

7. Co Spasitel označuje jako dílo Ducha svatého při obrácení? Jan 3, 5

„Život křesťanův není změnou nebo zlepšením starého života, nýbrž obnovením povahy. Vlastní já a hřích musí zemřít; musí začítí život nový. Takovéto obnovení může býti způsobeno jenom mocným působením Ducha svatého... Tak neviditelně jako vítr působí Kristus na srdce.“ (Desire 172. Leben 103)

8. Co jest úlohou Ducha při plánu vykoupení? Čeho se máme vystříhati? Efez. 1, 13. 14; 4, 30

„Každý zavržený paprsek světla, každé pohrdání nebo nedbání výstrahy, každá hýčkaná vášeň, každé přestoupení zákona Božího jest zasetým semenem, které jistě přinese svou žeň. Duch Boží odňat bude každému hříšníkovi, který se mu protiví, a on potom již nemá moci, aby ovládl své zlé vášně a není chráněn před zlobou satanovou.“ (Gr. Kampf 41)

Duch svatý silou, slávou a vítězstvím věřících

9. K čemu zmocnil Duch Boží Gedeona? Soud. 6, 14. 34

Rčení „posilnil“ shoduje s tím, co řekl Spasitel o Duchu pravdy: „Zůstane u vás.“

10. Jak Duch svatý použil Filipa k obrácení komorníka z Mouřenínské země? Skt. 8, 29. 39

„Z příhody Filipa a komorníka jest lidu Božímu před zraky přestavena úloha, ke které je Pán povolal. Komorníkem představen jest veliký zástup lidí, kteří vyhlízejí misionáře jako byl Filip, misionáře, kteří slyší hlas Boží a jdou, kam On je posílá. Všude ve světě jsou čtenáři Bible, kteří nerozumějí mnohým veršům Písma. Povinnosti mužů a žen, kteří znají Boha, jest vysvětliti takovým lidem Písmo svaté.“ (Test. VIII. 58. 59)

11. Jak Duch Boží přivedl Petra k pohanům, toužícím po spasení? Skt. 10, 19. 20

Pozoruhodné jest, jak Duch Boží a andělé působí na ty, kteří hledají pravdu. Anděl Páně vedl Filipa tam, kde se musil setkat s komorníkem, toužícím po spasení. Skt. 8, 26. Anděl pravil Korneliovi, aby se obrátil na duchovního pomocníka. Skt. 10, 3. 7.

„Náš Otec nebeský má tisíce způsobů, jak nám pomoci, když si nevíme rady. Kdo si činí zásadou především sloužiti Pánu, shledá, jak překážky jsou mu odstraněny a zřetelně pozná cestu před sebou.“ (Lebensglück 311)

12. Jak Pán dokoná dílo? Zach. 4, 6

Nemůžeme se spolehnouti na pouhou formu anebo na dobře vymyšlený plán. Potřebujeme moc Duchu Božího, která by nás pudila. „Ne zástupem (mocí) ani silou, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů.“ Stále se modlete a dbejte, aby se vaše činy shodovaly s vaším modlitebným životem. Když se modlíte, důvěřujte pevně Bohu. Nyní jest doba pozdního deště a Pán nám chce hojnou měrou udělití svého Duchu. Na modlitbách buďte vroucí a duchovně bdělí!“ (Test. to Min. 512)

13. Kde je zdroj naší síly? Filip. 2, 13

„Ducha svatého nemůžeme použítí my, nýbrž on nás. Ve svých dítkách působí Bůh chtění i činění, podle libé vůle své. Mnozí lidé se mu však nechtějí podrobiti; chtějí toho dokázati

svou vlastní mocí a proto nemohou obdržeti dary nebeské. Duch svatý udělen bude jenom těm, kteří pokorně očekávají na Pána, na jeho vedení a na udělení jeho milosti. Jestliže o toto zaslíbené požehnání jest u víře žádáno, má to v zápětí všechna ostatní požehnání; bude uděleno podle bohatství milosti Kristovy. On může uspokojiti všelikou potřebu, pokud je duše hotova ji přijmouti.“ (Desire 672. Leben 388)

14. Jak dlouho má Duch pravdy zůstatí v církvi? Jan 14, 16

„Bohu posvěcený pracovník, ať jest kdekoli, Duch svatý zůstane s ním. Slova pravená učedníkům, týkají se také nás. Je to Utěšitel náš, jako jejich. Duch dává sílu, která bojující duši zachovává v každé nouzi, uprostřed nenávisti světa a v poznání svých vlastních chyb a slabostí. Jsme-li v zármutku nebo v utrpení, jsme-li zkormouceni a znepokojeni a cítíme-li se opuštěni, Duch svatý přináší srdci útěchu, jestliže se modlíme a věříme.“ (Wirken 38)

13. úkol — 25. června 1938 — Z. s. 20.13

Odměna spolupracovníků Kristových

Slavná odměna všech

1. Co činil apoštol, kdykoli vzpomínal na věřící ve Filipis?

Fil. 1, 3

2. Zač pokládal všechny, které získal pro Spasitele? Fil.

4, 1; 1. Tes. 2, 19. 20

„Pavel psal těmto bratřím, jako „svatým v Kristu Ježíši“, nikoli jako těm, kteří by byli dokonalí, ale jako mužům a ženám, kteří bojovali proti pokušením a mohli padnouti.“ (Fußspuren 161)

Největší odměnu za svou práci konanou v lásce viděl Pavel v opravdovém úsilí bratří jíti úzkou cestou. Kdykoli na ně vzpomněl, děkoval Bohu. Byli jeho „radost a koruna“, jeho „milí a přežádoucí“. Mohl býti tento věrný služebník Kristův bohatěji odměněn, než když viděl, jak jeho dítky pevně stojí v Pánu, neochvějně u víře a v blahoslavené naději? ,

3. Co Pán obmyšlel pro své spolupracovníky? Jan 12, 26;

17, 22—24

Těm, kteří slouží Pánu, není zaslíbena odměna jenom v budoucnu. Radost, pracovat se Spasitelem jest odměna, která převyšuje všecko zemské. Sloužíme-li s Kristem, Otec nás poctí. Národové zvelebují své reky, ale Pán více uctí ty, kteří se Synem pracují v získávání duší.

4. Jak Spasitel vyjádřil, že věrnost v jeho službě má jistou odměnu? Mat. 25, 21. 23

„Božského uznání lze získati věrností k Bohu a službou, vykonávanou z lásky. Každé působení Ducha svatého, jímž lidé vedeni jsou k dobrému a k Bohu, jest zapsáno v knihách nebeských a v den Boží pochválení budou ti, kteří jej na sobě nechali působit. Budou se radovati, až v jeho království uzří ty, k jejichž záchraně sloužili jako nástrojové. Tam potom jim bude dopřáno, míti účast v jeho díle, jelikož se toho stali schopni účastněním se v jeho díle zde na zemi.“ (Gleichn. 357)

Pán žehná ve věcech časných i duchovních

5. Jaká odměna kyne všem, kteří již v tomto světě radostně obětuji pro věc Boží? Mal. 3, 10—12

„Při správném používání osvědčí se zemské poklady ku požehnání. Komu jsou dány, nechť je pokládá za půjčené mu od Pána a z nich ať ochotně podporuje věc Boží. Potom jsou dobře uloženy. Andělé Boží budou na to pohlížeti s plným zálibením a připraví nám poklad v nebesích.“ (Test. I. 141)

6. Nač poukazuje Pavel při srovnání odměny vítězství v tomto světě a ve věčnosti? 1. Kor. 9, 24. 25

„Přes všecko sebezapírání a přísnou sebekázeň nebyli si účastníci starých her jisti vítězství... Tak tomu není v boji víry. Na konci nebude zklamán nikdo, kdo vyhověl podmínkám boje víry.“ (Wirken 250)

7. Co Pavel podnikl k získání odměny? Proč? V. 26. 27

„Apoštol se srovnává se závodníkem, který vynakládá všechny své síly, aby získal odměnu... Pavel se obával, že kdyby kázal jiným, sám by mohl býti zavržen. On věděl, že jeho úsilí o jiné by mu nic neprospělo, kdyby sám nežil podle zásad, kterým věřil a jimž učil.“ (Wirken 251)

8. Jaká otázka Petrova zjevila pohnutky, jakými byl veden v práci pro Pána? Mat. 19, 27. 28

„Spasitelova odpověď naplnila slastí srdce galilejských rybářů... Ale otázka Petrova: ‚Co nám bude?‘ zjevila smýšlení, které by bylo učedníky učinilo neschopné, státi se posly Kristovými, pakliže by nebylo změněno, neboť to bylo smýšlení nájemníka.“ (Gleichn. 390. 391)

K službě pro Pána má nás puditi láska Kristova nikoli odměna.

9. Co Spasitel zaslíbujee těm, kteří mu věří? Jan 14, 1—3

„Všichni, kdo s Pánem nesli kříž sebezapření, budou s Ním také účastni jeho slávy. Útěchou Spasitele v jeho ponížení bylo, že jeho učedníci budou s Ním oslaveni. Oni jsou ovocem jeho sebezapření. Jeho odměnou jest zjevení se jeho ducha v jejich životě a po všecky věky bude to jeho radostí. Této radosti budou s Ním účastni, když ovoce jejich práce a obětí zjeví se v životě a srdci jiných.“ (Desire 624. Leben 352)

10. Co Pán připravuje těm, kteří na zemi podstoupili námahy a strádání? Izai. 65, 17—25

11. Jaká bude sláva nového Jerusalema a nové země? Zjev. 21, 1—27

12. Jaká bude odměna těch, kteří k spravedlnosti přivozují mnohé? Dan. 12, 3

„Měla by tato proměněná těla stárnout? Věci tohoto světa brzy zjevují stopy stáří a zániku. A jak mnohé na tomto světě zahynulo bez těchto známek! Hvězdy však září svým leskem jako dříve. Ze všech viditelných věcí jsou nejbliže Starému dnů a jejich nezkalená moc světla jest zaslíbením věčnosti. Tímtež způsobem mají po všecky věky zářiti ti, kdož ‚k spravedlnosti přivozují mnohé‘, že i sám Spasitel se z toho raduje.“ (Dan. u. Of. 330. 331)

13. Jaké ujštění dává Pán o odměně svých věrných spolupracovníků? 1. Kor. 2, 9

oni všecky věci, které jsou v nebesích a na zemi, které jsou viditelné a neviditelné, jsou zaslíbeny a připravovány, aby byly ukázány těm, kteří milují Boha.